

ἔμπροσθεν των τιμι(ωτάτων) συντύχων καὶ ἐμοῦ τοῦ εἰς τὴν ἵταλι <sup>14</sup> κὴν καὶ ἑλληνικὴν διάλεκτον καγκελλαρίου ο καπετὰν Δημήτριος Ἀνδρέου, <sup>15</sup> ὑπήκοος τῆς ὑψηλῆς Πόρτας καὶ κάτοικος τῇ νήσῳ ταύτῃ, ὅστις <sup>16</sup> ἔξεφώνησε τὴν ἀκόλουθον:

<sup>17</sup> Ὁμολογεῖ μεδ' ὅρκου αὐτοῦ ὅτι πρὸ τῆς κατασκευῆς τῆς νέας <sup>18</sup> πολάκας ὅπου ἦδη διοικεῖ, τῆς ἴδιότητος ὅλης αυτοῦ, ὄνομαζο <sup>19</sup> μένης «ὁ Ἀλέξανδρος», μὲ σημαίαν ὁδωμανικήν, ἐνόμισε καλὸν <sup>20</sup> νὰ ματάρῃ αὐτὴν μὲ τὰς κόφφας, διὰ τοῦτο καὶ ἔξήτησε ἐν καιρῷ <sup>21</sup> ἀπὸ τὸ ὑψηλὸ γραφεῖο τῆς λαμπρᾶς Πόρτας νὰ ἐκδοδῶσι αὐ <sup>22</sup> τῷ τὰ βασιλικὰ ἱερὰ ἀσφαλιστήρια φερμάνια ὡς εἰς καράβι <sup>23</sup> μὲ τὰς κόφφας. Εἰς τὸ τέλος ὅμως τῆς κατασκευῆς μετεμελήδη <sup>24</sup> ὁ ύηδεὶς καπετὰν Δημήτριος Ἀνδρέου, ὅστις καὶ ἐνέκρινε εὔκολότερον νὰ <sup>25</sup> μεταχειρίσῃ τὴν πολάκαν αὐτὴν «ὁ Ἀλέξανδρος» ο πίπλε μὲ τὰς ἄνω <sup>26</sup> μόνον κροτζιάτας κατὰ μίμησιν τῶν πολακῶν, ἥτις καὶ οὕτως ἔξα <sup>27</sup> κολουθεῖ καὶ κινεῖται εἰς τὸ ταξίδιόν της.

<sup>18</sup> Ἐγένετο εἰς "Υδραν καὶ ἐδόδη αὐτῷ ἐσφράγιστον καὶ ἐνυπόγραφον.

<sup>19</sup> δημήτρις ἀνδρέα

<sup>20</sup> διμήτρις μπαρού σίντυχος

<sup>21</sup> ἀντόνις κουτουλουμὰ σίντυχος

<sup>22</sup> (σφραγίδα) ὁ τῆς ἵταλικῆς καὶ ἑλληνικῆς διαλέκτου Καγκελλάριος

<sup>23</sup> Γεώργιος Τρίππος

φ. 2a: Με επικεφαλίδα «Tradusione fatta dal recto scritta in <sup>12</sup> idioma Greco originale» υπάρχει ιταλική μετάφραση, με αυτόγραφες επίσης υπογραφές και σφραγίδα.

## 9. – ΠΛΗΜΜΕΛΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΠΡΟΜΗΘΕΙΑΣ ΞΥΛΕΙΑΣ ‘Υδρα, IA-MY, κώδ. N. 2 (σ. II5), 7 Ιουν. 1820

Ο Γιάννης Παπαμιχαλάκη, Μεγαρίτης, συμφώνησε εγγράφως με τον καπετάν Γεώργη Δημήτρη Νέγκα να του φέρει από την περιοχή των Μεγάρων 450 κομμάτια ξύλα, στις 20 Απριλίου 1820, αλλά δεν τήρησε τους όρους της συμφωνίας: ἔφερε τα ξύλα εκπρόδεσμα, δεν ἦταν η συμφωνημένη ποσότητα, ούτε είχαν κοπεί σύμφωνα με το αχνάρι. Τελικά ο καπετάν Γεώργης δέχτηκε συμβιβαστικά να τα αγοράσει με τίμημα κατ' αποκοπή.

Ο Γιάννης Παπαμιχαλάκη, Μεγαρίτης, διὰ κονδράτου εἶχεν <sup>12</sup> συμφωνίαν μετὰ τοῦ καπετὰν Γεώργη Δημήτρη Νέγκα νὰ τοῦ φέρῃ <sup>13</sup> ἀπὸ τὰ μέρη Μεγάρων 450 κομμάτια ξύλα κερεστέ, τὸν ὁ <sup>14</sup> ποῖον νὰ τὸν φέρῃ εἰς τὰς 20 τοῦ ἀπερασμένου Ἀπριλίου 1820. <sup>15</sup> "Οδεν αὐτὸς ὁ Γιάννης παρέβη τὴν ὑπόσχεσίν του, πρῶτον μὲν <sup>16</sup> ἥλθεν εἰς τὰς 5 Ιουνίου, δεύτερον δὲ δὲν ἤφερεν ὅλα τὰ ξύλα, ἀλλὰ <sup>17</sup> 367 καὶ τρίτον ὁ κερεστὲς

δὲν ἦτον κατὰ τὸ χνάρι. Αὐτὸς ὁ κερε <sup>18</sup> στὲς οὐκ ὀλίγην ζημίαν ἐπροξένησε τοῦ αὐτοῦ καπετὰν Γεώργη: ἔνα <sup>19</sup> μὲν ἡ ἄργητα, ἄλλο δὲ ὅπου ὁ κερεστὲς δὲν ἦτον κατὰ τὴν συμφω <sup>20</sup> νίαν καὶ ἔμεινεν δὲ ὀπίσω ἀπὸ τὴν κατασκευὴν τοῦ πλοίου του. <sup>21</sup> Λοιπὸν ὁ Γιάννης προσκλαιόμενος, λυπηθεὶς ὁ καπετὰν Γεώργης καὶ <sup>22</sup> συνεφώνησαν μεταξύ των καὶ ἐπώλησεν αὐτὰ τὰ 367 ξύλα πρὸς <sup>23</sup> γρόσια 3.30 τὸ καθὲν τοῦ ιδίου καπετὰν Γεώργη. Τὴν ποσότητα τῆς σουύμ <sup>24</sup> μας αὐτῶν τῶν ξύλων τὴν ἔλαβεν ὁ Γιάννης σώα εἰς τὸν ἀριθμόν. <sup>25</sup> Εἰς τὸ ἔξης καὶ εἰς αἰῶνας ἀμφότερα τὰ μέρη μένουν τὸ ἐν ὑπὲρ τοῦ ἄλλου <sup>26</sup> διὰ τὴν συμφωνίαν αὐτοῦ τοῦ κονδράτου τῶν 450 ξύλων, γινόμενον <sup>27</sup> διπλοῦν τῇ 1 Μαρτίου 1820 (τὸ ὅποιον μένει ἄκυρον καὶ ἄπιαστον καὶ οὐ <sup>28</sup> δεμιᾶς χρήσεως ὥσταν χάρτιν ἄγραφον), ἀνενόχλητα καὶ ἀκαταζή <sup>29</sup> τητα, ὅτι δὲν μένει κανένα δικαίωμα νὰ ζητῇ ὁ εἰς ὑπὲρ τοῦ ἑτέρου, <sup>30</sup> ὅτι ἔγιναν ί(μπ)ρά, ίσκά, ἀμεγδαβα(ντ)ά, εἰς ἀσφάλειαν δὲ ἐγρά <sup>31</sup> φη τὸ παρὸν διπλοῦν ἐπὶ τῇ κοινῇ τοπικῇ ταύτῃ καντζελλα <sup>32</sup> ρίᾳ "Υδρας.

Τῇ 7 Ιουνίου 1820.

<sup>23</sup> Γιάννης Παπαμιχαλάκη βεβαιώνει διὰ χειρὸς ἐμοῦ Νικό <sup>24</sup> λα Νέγκα καὶ μαρτυρῶ

<sup>25</sup> Γεώργης Δημήτρη Νέγκα

## 10.- ΣΥΜΒΑΣΗ ΠΡΟΜΗΘΕΙΑΣ ΞΥΛΕΙΑΣ

"Υδρα, IA-MY, κώδ. N. 2 (σ. 147-148), 30 Αυγ. 1820

Ο Νικόλαος Οικονόμου προκειμένου να ναυπηγηθεί ἔνα καράβι, συμφώνησε με τον Κωνσταντή Πατρινό, τον Κολιμπή, να του φέρει από το Κατάκωλο ξυλεία ἀγρια εξαιρετικής ποιότητας. σε ποσότητα και διαστάσεις ὥστας φαίνεται σε λεπτομερή κατάλογο που συνυπογράφουν και τα δύο μέρη, και με επιπλέον ειδικούς όρους και συμφωνίες.

(σ. 147) Σήμερον, 30 Αύγουστου 1820, ἐν "Υδρα, συνεφώνησαν διὰ τοῦ παρόντος γράμ <sup>1</sup> ματος ὃ τε κύριος Νικόλαος Οἰκονόμου καὶ ὁ κύριος Κωνσταντῆς Πατρινός, Κολι <sup>2</sup> μπῆς ἐπιλεγόμενος, καὶ ἐστερέωσαν τὸ ἔξοχον τοῦτο ἐπὶ καγκελλαρίας ἄττον <sup>3</sup> μὲ τὰς ἀκολούθους συνδήκας:

<sup>5</sup> 1. Ο ρῆδεὶς κύριος Πατρινὸς ὑπόσχεται τῷ κυρίῳ Νικολάῳ Οἰκονόμου νὰ <sup>6</sup> προβλέψῃ ἀπὸ τὸ Κατάκωλον τοῦ Μωρέως μίαν ποσότητα κερεστὲ ἀγριον ποιό <sup>7</sup> τητος ἐξαιρέτου (ξυλὴν δηλαδή), πρὸς κατασκευὴν ἐνὸς καραβίου πηχῶν τριά <sup>8</sup> κοντα τζίρκα, ἡ ὅποια νὰ εἴναι τόσον εἰς τὸ μάκρος, χόντρος καὶ ἀριθμὸν <sup>9</sup> ξύλων σύμφωνος καὶ ἀπαράλλακτος τῆς ξεχωριστῆς λεπτομερᾶς καταγραφῆς (λί <sup>10</sup> στας δηλαδή) ἐνυπογράφου ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, τὸν ὅποιον κερεστὲ εἴναι <sup>11</sup> εἰς